

Katechéza Svätého Otca: Sviatosť kňazstva

Vatikán 26. marca 2014 - Na generálnej audiencii sa Svätý Otec zameril na sviatosť kňazstva, čiže sviatosť posvätného stavu v jej troch stupňoch: biskupskom, kňazskom a diakonskom. Poukázal pritom na tri charakteristiky, vyplývajúce zo sviatosťného spojenia s Kristom: (1) Byť na čele spoločenstva znamená slúžiť. (2) Byť kňazom znamená milovať cirkevné spoločenstvo z celého srdca. (3) Biskup, kňaz či diakon si potrebuje neustále oživovať dar, ktorý v sebe nosí. Svätý Otec v tejto súvislosti poukázal na nevyhnutnosť modlitby kňaza, jeho pravidelné pristupovania k sviatosťi zmierenia a denné slávenie Eucharistie. V závere pápež František venoval myšlienku novým povolaniam ku kňazstvu. Je to samotný Pán, ktorý si človeka povoláva a dáva mu to pocítiť v srdci. Pápež povzbudil všetkých, ktorí v sebe zachytili Ježišovo volanie, aby ho v sebe chránili a modlili sa, aby rástlo a prinieslo pre Cirkev ovocie. Nasleduje plné znenie dnešnej katechézy:

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Mali sme už príležitosť zdôrazniť, že tri sviatosťi, krst, birmovanie a Eucharistia, spoločne tvoria tajomstvo kresťanskej iniciácie, jedinečnú veľkú udalosť milosti, ktorá nás znovuzrodzuje v Kristovi. Je základným povolaním, ktoré nás všetkých spája v Cirkvi ako učeníkov Pána Ježiša. Ďalej sú tu dve sviatosťi, ktoré zodpovedajú dvom špecifickým povolaniam: ide o sviatosť posvätného stavu a sviatosť manželstva. Tieto predstavujú dve veľké cesty, prostredníctvom ktorých kresťan môže urobiť zo svojho života dar lásky podľa Kristovho príkladu a v jeho mene, a tak spolupracovať na budovaní Cirkvi.

Posvätný stav vo svojich troch stupňoch, biskupskom, kňazskom a diakonskom, je sviatosť, ktorá uschopňuje k vykonávaniu ministéria, služby, ktorú Pán Ježiš zveril apoštolom, aby pásli jeho stádo v sile jeho Ducha a podľa jeho srdca. Aby pásli Ježišovo stádo nie mocou ľudskej sily, alebo vlastnou mocou, ale mocou Ducha Svätého a podľa jeho srdca, Ježišovho srdca, ktoré je srdcom lásky. Kňaz, biskup, diakon musí pásť Pánovo stádo s láskou. Ak to nerobí s láskou, nie je osožný. V tomto zmysle služobníci, ktorí sú vybraní a zasvätení pre túto službu, predlžujú v čase Ježišovu prítomnosť, ak to robia mocou Ducha Svätého, v Božom mene a s láskou.

1. Prvý aspekt. Tí, ktorí sú vysvätení, sú postavení do čela spoločenstva. Sú teda na čele! Áno, avšak to pre Ježiša znamená vložiť svoju autoritu do služby, ako to on sám ukázal a čomu učil svojich učeníkov týmito slovami: «Viete, že vládovia národov panujú nad nimi a mocnári im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vašim sluhom. Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých» (Mt 20, 25-28; Mk 10, 42-45). Biskup, ktorý neslúži svojmu spoločenstvu, nerobí dobre. Kňaz, ktorý neslúži svojmu spoločenstvu, nerobí dobre: je pomýlený.

2. Ďalšia charakteristika, ktorá rovnako vychádza z tejto sviatosťnej jednoty s Kristom, je zanietená láska k Cirkvi. Spomeňme si na úryvok z Listu Efezanom, v ktorom sv. Pavol hovorí, že Kristus «miluje Cirkev a vydal seba

samého za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet škvrny ani vrásky ani ničoho podobného» (Ef 5, 25-27). V sile sviatosti kňazstva sa služobník úplne venuje svojmu spoločenstvu a miluje ho celým srdcom: ono je jeho rodinou. Biskup či kňaz milujú Cirkev vo svojom spoločenstve, a milujú ju veľmi mocne. Ako? Tak, ako Kristus miluje Cirkev. To isté povie sv. Pavol o manželstve: manžel miluje svoju manželku ako Kristus miluje Cirkev. Je to veľké tajomstvo lásky, ako kňazstvo, tak i manželstvo; sú to dve sviatosti, ktoré sú cestou, po ktorej ľudia zvyčajne kráčajú sviatostne k Pánovi.

3. Posledný aspekt. Apoštol Pavol odporúča svojmu učeníkovi Timotejovi, aby nezanedbával, ba dokonca, aby vždy roznechoval dar, ktorý je v ňom, a ktorý mu bol daný vkladáním rúk (porov. 1 Tim 4,14; 2 Tim 1,6). Keď sa služba biskupa či služba kňaza neživí modlitbou, počúvaním Božieho slova a denným slávením Eucharistie ako aj pristupovaním k sviatosti zmierenia, nevyhnutne dochádza k tomu, že sa pred očí vytráca autentický význam vlastnej služby a radosť, ktorá vychádza z hlbokého spoločenstva s Ježišom. Biskup, ktorý sa nemodlí, biskup, ktorý nepočuje a nenačúva Božiemu slovu, ktorý necelebruje každý deň, ktorý sa nechodieval pravidelne spovedať, a takisto kňaz, ktorý tak nerobí, postupne stratia spojenie s Ježišom a upadnú do vlažnosti, ktorá Cirkvi neprospeje. Preto musíme pomáhať biskupom a kňazom, aby sa modlili, počúvali Božie slovo, ktoré je každodennou potravou, slávil každý deň Eucharistiu a chodievali sa pravidelne spovedať. Je to veľmi dôležité, pretože ide o posväcovanie samotných biskupov a kňazov.

Chcel by som zakončiť jednou vecou, ktorá mi prichádza na myseľ: Čo by mal človek robiť, aby sa stal kňazom? Kde sa predávajú vstupenky? Nie, tie sa nepredávajú. V tejto veci sa iniciatívy ujíma Pán. Pán povoláva. Volá každého, koho chce, aby sa stal kňazom, a možno sú tu niektorí mladí, ktorí vo svojom srdci zacítili toto povolanie. Túžbu stať sa kňazom, túžbu slúžiť iným v tých veciach, ktoré pochádzajú od Boha. Túžbu byť po celý život v službe katechizovania, udeľovania krstu, odpúšťania, slávenia Eucharistie, starostlivosti o chorých..., ale po celý život takto! Ak túto túžbu niekto z vás pocítil v srdci, je to Ježiš, ktorý ju tam vložil! Chráňte si toto pozvanie a modlite sa, aby rástlo a prinieslo ovocie pre celú Cirkev. Ďakujem.

Preklad: sr. Agnes Jenčíková CJ

http://sk.radiovaticana.va/print_page.asp?c=785040